

Aan de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

Verzonden: 28032024

t.a.v. de directie: mevrouw S. Lammers en de heer A. De Zeeuw

Smallepad 5. 3811 MG Amersfoort.

Per mail: info@cultureelerfgoed.nl ; s.lammers@cultureelerfgoed.nl ;
a.de.zeeuw@cultureelerfgoed.nl

Onderwerp: Reactie op de nieuwe missie, visie en strategie van de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed

Geachte mevrouw Lammers en de heer de Zeeuw,

Vanuit het Landelijk Bestuur van Awn is met enkele leden gekeken naar het in januari 2024 verschenen beleidsstuk *Missie, visie en strategie* van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

Zoals de titel aangeeft presenteert RCE in het 20 bladzijden tellende en fraai geïllustreerde stuk haar missie, visie en strategie. Op de *missie* valt weinig aan te merken. Bij de *visie* gaat het om drie uitgangspunten: erfgoed maak je samen, erfgoed vraagt om kennis en erfgoed is een vak apart. Deze drie thema's worden nader uitgewerkt. De hier genoemde initiatieven zijn zeer waardevol. De *strategie* wordt uitgewerkt voor de domeinen gebouwd en groen erfgoed, archeologie, roerend erfgoed en het cultuurlandschap. Er worden per domein speerpunten benoemd, een en ander gelardeerd met voorbeelden.

Het stuk doorlezende krijg je de indruk dat we wat het erfgoed betreft een onbezorgde toekomst tegemoet gaan. De praktijk van de afgelopen decennia heeft echter wel uitgewezen dat lang niet alle voornemens op de gewenste manier uitkomen. Er zijn in de praktijk veel hobbels. Veel is overgelaten aan lagere overheden. Dat gaat vaak best goed, maar ook heel vaak niet. Niet alle spelers in het ruimtelijk domein hebben oog voor erfgoedbelangen. Zo handelen lang niet alle (lagere) overheden in de geest van het Verdrag van Malta/Valletta, sterker nog, overheden handelen soms zelfs in strijd met het eigen archeologiebeleid. Sancties volgen niet, goedwillende vrijwilligers blijven gefrustreerd met lege handen achter en relevante archeologische informatie gaat voorgoed verloren. Kortom, er gaat nog steeds te vaak en te veel mis. Wat we missen in het beleidsstuk van RCE is het signaleren van dit ernstige euvel te erkennen en het voornemen substantiële bijdragen te leveren die tot verbetering moeten leiden.

Samenwerking met andere erfgoedorganisaties is een terugkerend thema in het beleidsstuk. Dat kunnen landelijke, maar ook lokale organisaties zijn. In het laatste geval gaat het niet alleen om de afdelingen van AWN, maar ook om een groot aantal lokale, kleinere en grotere erfgoedorganisaties, die alle behalve een geheel eigen, unieke identiteit, ook over uitgebreide lokale kennis beschikken. Contact met al deze organisaties is voor een rijksdienst als RCE vanzelfsprekend een lastige, wellicht schier onmogelijke opgave, maar kan wel van groot belang zijn. Dit zou in het beleidsstuk wat meer aandacht mogen krijgen. Mogelijk kunnen we vanuit AWN een helpende hand bieden.

Zeker nu het Verdrag van Faro is ondertekend en de eerste Faro uitvoeringsagenda 1 al in 2023 is opgesteld, subsidies voor projecten volgens plan zijn toegekend en dit jaar in uitvoering zijn, zouden wij strategisch een meer pro-actieve, onderzoekende inzet verwachten.

Het aanboren van al deze kennis om nuttig te gebruiken bij beleidskwesties is één ding. Het overdragen van kennis aan belangstellende burgers, van groot belang voor het creëren van draagvlak voor investeren in archeologie, historisch landschap en ander erfgoed, is een ander. Immers het erfgoed is van ons allemaal en we moeten dus komen tot een wisselwerking tussen de beleidsmakers en de “gebruikers”, tussen de (academische) experts en de lokale “belevers”.

Hier spelen lokale erfgoedorganisaties nu al een belangrijke rol (lezingen, excursies, publicaties), evenals lokale media (dagbladen, huis-aan-huisbladen, lokale radio en tv enz.). Het is van belang hierbij te bedenken dat er bij het geïnteresseerde publiek verschillende belangstellingsniveaus bestaan: variërend van interessant om te weten (relatief grote groep) tot zelf intensief bezig zijn met archeologie en/of historische geografie (handvol).

AWN is vanzelfsprekend tot een nadere toelichting en gesprek bereid.

Namens landelijk AWN, Nederlandse Archeologievereniging,

Hetty Laverman Berbée

vicevoorzitter, aandachtsveld belangenbehartiging

waarnemend voorzitter

vicevoorzitter@awn-archeologie.nl

M.0623618314

Cc landelijke bestuur

